

הלחם בשתוק ילדים!

חסן את ילדיך

עקוב אחרי הוראות משרד הבריאות, מבצע חסון

הוגש ע"י פולין

מי אחר אי ללא נרכיה?

פלאסאז זה הודפס אך לא הודפס בגלל נסיבות חיצוניות. אולם איש אינו אחראי לתוצאותיו. ורובו השורר במיפול בנפגעי השיחוק. מל"ו מעידים האוסדות שנהקדו על ידי העולם הזה.

שנים אחדים בילד משותק

(המשך מעמוד 3)

הקציבה הממשלה 20 אלף ל"י להנחת הבסיס לייצור התרכיב בארץ — דבר הנראה כרגע לא רק אפשרי, אלא כמעט ודאי. אם כן, לשם מה דרישה המגבית של אילנש"ל?

לפיכך פשוטה מאד: לספק סיס-מה מושכת, הנוגעת ללב, לאוסף כספים בחוץ לארץ. המגבית היחידית המאוחדת, מלבדן, קופת חו-לים, מגבית ההסתדרות — ג'לם יכולים לקפוץ על מציאה זו. יהודי אמריקאי אינו מוכן, אמנם, לחו-צא את התרכיב היקר מאמריקה כדי לשלחו לישראל. אולם הוא מוכן בהחלט, וברצון רב, לתת כסף כדי להשיגו במקום אחר, ביחוד אם ייעשה הדבר בשם אגודה ה-טוענת שהיא האגודה הלאומית המוכרת.

ואין התורם יודע כי אילנש"ל אינה אגודה לאומית; שאין שום ביקורת שהיא על ה-כספים הנכנסים לקופתה; ושהם מוקדשים מן הסתם, למוסדות הרפואיים הכפופים ל-מנגנון המפלגתי. כי אילנש"ל משקת זה זמן רב מישחק של תחול ועכבר עם הממ-שלה כדי למנוע את הקמתה של אגודה לאומית אמיתית, בה לא תהיה לה ההש-פעה המכרעת.

דעו זאת. אם אילנש"ל תצ-ליח להניח את ידה על כמות כל שהיא של התרכיב ולמסרה למוס-דות הקרובים לה, יינתן מכשיר תעמולתי עצום למוסדות הרפואיים המפלגתיים. איה האב או האם ש-לא ירצו להצטרף לכל מוסד ש-הוא אם אך יחסן את בניהם בפני המכה האימה?

בסיפוי של דבר, מתחרה אילנש"ל עם ה-ממשלה. משרד הבריאות הוא כיום, במקרה, בידו שר ציוניכללי. אחרי הבחירות הוא עלול להימסר לידי שר דתי, או מפ"מי. מדוע תמסור לו מפא"י עמדת-כוח החולשת כיום על שטח כה חשוב, כשיש לה האפשרות לשמרה לעצמה באיצטלה של מכון לאומי?

זהו מישחק פוליטי מחוכם אולם הוא נעשה על חשבונם. על גבם ממשל של מאות גופות קטנים ה-חידקים אינם שואלים להשתיי-כות המפלגתית של קרבנם הם אינם פודשים לפי המפתח המפלג-תי. אי אפשר לדחוס בהם על פי המפתח המפלגתי.

ישנו בארץ מוסד רפואי ציבורי אחד, ה-עומד מעל לכל מיסחר מפלגתי. זהו מנז'דווי-אדום, אשר חוק מיוחד הבטיח את אופיו ה-לאומי, מנע בעדו ליפול קרבן לגופים אינ-טרסנטיים. זוהי הרוגמה שיש לחקתה.

אי אפשר לעסוק בפוליו ובספולייקה בעת ובעונה אחת. משרד הבריאות, שלא הראה עד כה אומץ לב רב בתפקידו לחסל את ה-שיתוק המפלגתי במערכה נגד שיתוק ה-ילדים, חייב להניח את העובדות לפני ה-ציבור. עליו, יותר מאשר על כל גורם אחר, האחרייות הישירה לחיסול הבעיה.

יש לחקים מכון לאומי, שיאחד את כל החוגים המוכנים להטות שכם למדחמה הקדושה, לרא חשבו-נות מפלגתיים. מכון זה חייב ל-היות מובטח על ידי חוק מיוחד של ממשלת ישראל, שישריץ את מע-מדו הציבורי וימנע כל אפשרות של התרוצצות גופי אינטרסנטים בקרבן ועל המכון הזה לקבל לידיו, סוף סוף, את הדאגה לקרבנות ה-מחלה הממארת — במקום הדאגה לקיום המשטר המפלגתי החולני במדינה.